

РЕШЕНИЕ

№ 43

гр. Севлиево, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЕВЛИЕВО в публично заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Станислав Ив. Цветков

при участието на секретаря Рефузе Як. Османова
като разгледа докладваното от Станислав Ив. Цветков Административно наказателно дело № 20244230200060 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателят Т. П. В. от гр.Севлиево е обжалвал наказателно постановление / НП / № 2310500259 от 18.01.2024 г. на Директора на РДГ гр.В.Търново, с което за извършено нарушение по чл.12б, ал.1, т.7 от Наредба № 1/30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии във вр. с чл.53, ал.2, т.5 от Наредба № 8 от 05.08.2011 г. за сечите в горите и на основание чл.257, ал.1, т.1 от Закона за горите / ЗГ / му е наложено наказание глоба в размер на 300.00лв.В жалбата се твърди, че НП е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материално-правните и процесуалните норми, в подкрепа на което се излагат подробно развити в същата съображения.

ИСКАНЕТО е съдът да отмени изцяло наказателното постановление.

Ответникът по жалбата – Директор РДГ гр.В.Търново, редовно призован, се явява представител при разглеждане на делото, който изразява становище за неоснователност на жалбата.Намира, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, нарушението е установено по безспорен и несъмнен начин, поради което НП следва да се потвърди изцяло.

По делото се събраха писмени и гласни доказателства, от съвкупната преценка на които съдът установи следната фактическа обстановка:

Жалб.Т. П. В. работел като лицензиран лесовъд на частна практика.В качеството на нает регистриран лесовъд на фирма „Магнум“ ЕООД, на 17.03.2023 г., му било издадено Позволително за сеч № 0716968.С посоченото позволително било разрешено провеждането на сеч в отдел № 129, подотдел „о“, в землището на с.Горна Росица, общ.Севлиево – държавна горска територия.Като срок за провеждане на сечта и за извозване на материалите от сечището бил определен периода 20.03.2023 г. – 31.12.2023 г.Позволителното за сеч било издадено от инж.Е.Б., а дърветата били маркирани от Я.Р.От страна на последната бил изготвен и Технологичен план № 1, в който бил отразен и един брой извозен път.На

14.07.2023 г., свид.С. И. З. – главен експерт и З.С.И. – зам.директор в РДГ – В.Търново, в присъствието на П.Б. П. – лесничей/началник ГСУ/ и П.В.И. – горски стражар при ДЛС „Росица“ Севлиево извършвали проверка на случаен принцип в различни сечища.На същата дата извършили проверка и в отдел 129, подотдел „о“, в землището на с.Горна Росица, общ.Севлиево.За установеното от тях, проверяващите изготвили Констативен протокол серия В, № 010085 от 14.07.2023 г.В него отразили следните констатации.За отдел 129, подотдел „о“ има издадено разрешително за сеч № 0716968 от 17.03.2023 г. от инж.Е.Б. на Т. В., нает регистриран лесовъд на фирма „Магнум“ ЕООД за провеждане на краткосрочно постепенна осветителна фаза с ИП, площ на сечището 0,700 ха, с очакван добив 52 пл.куб.м.По технологичен план № 1, изготвен от инж.Я.Р. е отразен един съществуващ път в посока север-юг, граничещ с отдел 131, „н“.На терен се констатира до съществуващия път, на разстояние 10м е направен нов извозен път с дължина 90м и ширина 3м с посока север-юг.На 20м от новоизградения първи път и направен втори извозен път с дължина 20м и ширина 3м посока север-юг и в края му се разклонява вилообразно на 2 с дължина 30м и ширина 3м и втори с дължина 70м и ширина 3м.По трите извозни пътища ясно си личат автомобилни гуми.По новоизградените пътища има пъни, които са ниско отсечени и не може да се установи дали същите са маркирани при основната маркирация.По време на проверката е поканен и Т. В. като лице, на което е издадено разрешителното за сеч, но същия отказва да дойде поради ангажимент.Към момента на проверката от отдел 129 „о“ са изпидирани с превозни билети 9 броя общо 45,96 пл.куб.м.В сечището установихме наличност от 53бр. трупи с дължина 2,50куб.м. и 1пр.куб.дърва.Проверяващите отново провели разговор с жалб.Т. В., като му обяснили, че за констатираното нарушение следва да му бъде съставен АУАН, като го попитали дали може да се яви на 18.07.23 г. или да му бъде изпратен покана за съставяне на акт.Последният заявил, че ще се яви на посочената от тях дата.

На 18.07.2023 г. свид.И. Ц. Н. – горски инспектор в РДГ В.Търново, в присъствието на свид.С. И. З. и свид.П. П. П. – горски инспектор в същата дирекция, съставил против жалб.Т. П. В., АУАН серия В, № 008459, за това, че не следи за спазване на одобрения технологичен план за отдел 129, подотдел „о“, държавна горска територия, землище с.Горна Росица, общ.Севлиево, за който има издадено разрешително за сеч с № 0716968/17.03.2023 г., като в посока север-юг има изградени 2 броя извозни пътища: 1.път с дължина 90м, ширина 3м. 2. Вилообразен път с дължина 20/30/70 – общо 120м и ширина 3м, неотразени в одобрения технологичен план.Позволителното за сеч е на името на Т. В. – „Магнум“ ЕООД.Като дата на извършване на нарушението в АУАН е посочен периода 20.03.2023 г. до 14.07.2023 г., а като място РДГ В.Търново, общ.Севлиево, с.Горна Росица, отдел 129, подотдел „о“, държавна горска територия.В АУАН е посочено, че са нарушени законовите разпоредби на чл.126, ал.1, т.7 от Наредба № 1/30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии във вр. с чл.53, ал.2, т.5 от Наредба № 8 от 05.08.2011 г. за сечите в горите.След запознаване със съдържанието му жалбоподателят не е направил възражения.Възражения от страна на жалб.В. по повод съставения му АУАН не са направени от него и в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на АУАН серия В, № 008459 от 18.07.2023 г. и писмените доказателства, събрани в хода на административното производство, е издадено обжалваното НП № 2310500259 от 18.01.2024 г. на Директора на РДГ гр.Велико Търново.Същото е издадено против Т. П. В. от гр.Севлиево, ***, лесовъд на частна практика, за това, че в периода от 20.03.2023 г. до 14.07.2023 г. Т. П. В. не следи за спазване на одобрения технологичен план за отдел 129, подотдел „о“, землище с.Горна Росица, общ.Севлиево – държавна горска територия, за който има издадено разрешително за сеч № 0716968 от 17.03.2023 г., като в посока север-юг има изградени 2 броя извозни пътища, както следва: един брой извозен път с дължина 90м. и ширина 3м. и един вилообразен извозен път с дължина 20/30/70 – общо 120м. и ширина 3м., неотразени в одобрения технологичен план за добив на дървесина.Позволителното за сеч е издадено на Т. В. – нает регистриран лесовъд на фирма „Магнум“ ЕООД.Нарушението е извършено на територията на РДГ В.Търново, общ.Севлиево, землище с.Горна Росица, отдел 129, подотдел „о“, държавна горска територия.Административно-наказващият орган /АНО/ е приел, че жалб.В. е нарушил разпоредбите на чл.126, ал.1, т.7 от Наредба № 1/30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии във вр. с чл.53, ал.2, т.5 от Наредба № 8 от 05.08.2011 г. за сечите в горите, поради което и на осн. чл.257, ал.1, т.1 от ЗГ му е наложил наказание глоба в размер на 300.00лв.

Гореизложената фактическа обстановка съдът установи от писмените доказателства –

АУАН Серия В, № 008459 от 18.07.2023 г.; КП Серия В № 010085 от 14.07.2023 г.; разрешително за сеч № 0716968 от 17.03.2023 г.; технологичен план № 1; Протокол за освидетелстване на сечище № 0728150 от 15.12.2023 г.; НП № 2310500259 от 18.01.2024 г.; покана за доброволно изпълнение на публични вземания и известие за доставяне; извлечение от системата на ИАГ за жалб.Т. П. В.; заповед № РД 49-199/ 16.09.2021 г.; копие на свидетелство за професионална квалификация на И. Н.; споразумение по чл.107 от КТ № 47/19.03.2007 г.; допълнително споразумение № РД09-40 от 18.03.2021 г.; длъжностна характеристика главен специалист – горски инспектор; пощенски плик; заверено копие на ТП № 1, върху който са отразени и отбелязани извозни пътища; карнет - опис за извършеното маркиране и опис на превозните билети за дървесина, добита от процесния имот, извлечение от информационната система на ИАГ, както и гласните доказателства – показанията на свидетелите И. Ц. Н., С. И. З. и П. П. П..

При така установената фактическа обстановка, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, съдът достига до следните правни изводи:

Препис от обжалваното наказателно постановление е връчен на жалбоподателя на 02.02.2024 г. Жалбата е подадена и заведена в деловодството на съда на 12.02.2024 г., тоест в законоустановеният срок, поради което същата е допустима и следва да се разгледа по същество.

НП е издадено от компетентен орган, във връзка с което е представено заверено копие от Заповед № РД 49-199/16.09.2011 год. на Министъра на земеделието и храните. АУАН е съставен от лице, което е оправомощено за това по силата на чл.274, ал.1, т.1 от ЗГ, предвид заемащото от него длъжностно качество.

Актосъставителят и в последствие административно-наказващият орган /АНО/ са приели, че жалб.В. е нарушил разпоредбите на чл.12б, ал.1, т.7 от Наредба № 1/30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии във вр. с чл.53, ал.2, т.5 от Наредба № 8 от 05.08.2011 г. за сечите в горите. Разпоредбата на чл.12б, ал.1, т.7 от Наредба № 1/2012 г. гласи следното: „Лицата по чл.108, ал.2 ЗГ след получаването на разрешителното за сеч са длъжни да: следят за спазването на одобрения технологичен план и противопожарните норми и мерки при добива на дървесина”. Съгласно чл.108, ал.2 от ЗГ: „Разшителното за сеч се издава на лице, вписано в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика, при условия и по ред, определени в наредбата по чл. 101, ал. 3“. Разпоредбата на чл.53, ал.2, т.5 от Наредба № 8/2011 г. гласи следното: „В технологичния план се определят: схемата на съществуващите и проектираните извозни пътища, технологични просеки и трасета за въжени линии”.

Административно-наказващият орган на осн. чл.257, ал.1, т.1 от ЗГ е наложил на жалб.В. наказание глоба в размер от 300.00 лева. Съгласно посочената разпоредба: „Наказва се с глоба от 300 до 5000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание, длъжностно лице или лице, упражняващо лесовъдска практика, което: не изпълни или изпълни несвоевременно задължения или контролни правомощия, възложени му по този закон, подзаконовите актове по прилагането му, както и решения и предписания, основани на тях”.

Жалбоподателят, редовно призован, не се явява в съдебно заседание, явява се негов процесуален представител. В жалбата се твърди, че НП е незаконосъобразно и постановено в нарушение на материално-правните и процесуалните норми, в подкрепа на което се излагат подробно развити в същата съображения. Жалбата се поддържа в съдебно заседание от

процесуалния представител на жалбоподателя, а в заключение към съда се отправя молба да отмени обжалваното НП.

В жалбата на първо място се твърди, че АУАН е съставен, а НП е издадено от лица, които нямат компетентност за това.

Съдът не споделя така изложения довод. Съгласно разпоредбата на чл.275, ал.1 от ЗГ: „Наказателните постановления по закона и подзаконовите актове по прилагането му се издават: от оправомощени от министъра на земеделието и храните длъжностни лица от регионалните дирекции по горите“. Както вече бе посочено по-горе по делото е представено заверено копие от Заповед № РД 49-199/16.09.2011год. на Министъра на земеделието и храните, с което административно-наказващият орган е оправомощен да издава НП за нарушения по ЗГ и подзаконовите актове по прилагането му. АУАН е съставен от лице, което е оправомощено за това по силата на чл.274, ал.1, т.1 от ЗГ, съгласно която: „Нарушенията по закона и подзаконовите актове по прилагането му се установяват с актове на служителите в Изпълнителната агенция по горите и в нейните структури, които заемат длъжност, за която се изисква лесовъдско образование, както и определените със заповед на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите“. Към датата на съставяне на АУАН свид.Н. е бил служител от структурите на ИАГ – РДГ В.Търново, а за заеманата от него длъжност се изисква лесовъдско образование, каквото той притежава.

На следващо място в жалбата се твърди, че констативния протокол от извършената проверка не бил съставен в присъствието на жалб.В. и не му бил предявен, което съставлявало процесуално нарушение.

Съдът не споделя така изложеният довод по няколко съображения. Отсъствието на жалбоподателя по време на самата проверка и изготвянето на констативните протоколи не е процесуално нарушение, опорочаващо административно-наказателното производство. Това обстоятелство в никакъв случай не влияе върху неговата законосъобразност. Съдът държи да отбележи, че същото започва със съставянето на АУАН, а не със съставянето на констативен протокол, и в този смисъл процедурата по съставянето му стои извън преценката за законосъобразност на обжалваното НП. Констативният протокол от проверката е вид доказателствено средство и именно като такова следва да се разглежда в административно-наказателното производство, вкл. и при съдебното обжалване на издаденото НП. Неговата доказателствена тежест следва да се цени, както с оглед фактите и обстоятелствата, информацията, за които удостоверява със съдържанието си, така и с оглед съпоставянето му с другите доказателства и доказателствени средства в административно-наказателния процес. Въпросът спазена ли е била процедурата по съставянето на КП, следва да се разглежда единствено досежно обстоятелството дали същият представлява годно доказателство и съответно по какъв начин съдържащата се в него информация да бъде ценена. В частност, в настоящият случай, съставените протоколи от проверката на имота на 14.07.2023 г. няма причини да не бъдат кредитирани като такива. Още повече, че същите кореспондират и с останалите писмени и гласни доказателства по делото. На следващо място, както от КП, така и от свидетелските показания на свид.З. се установява, че жалб.В. е

бил уведомен за проверката и констатираното, но е отказал да присъства поради ангажимент, поради което сам се е лишил от това свое право. Не на последно място, към административно-наказателната преписка е приложена разписка, от която се установява, че жалб.В. е бил запознат с констативния протокол и е получил копие от него срещу подпис.

На следващо място се излага твърдението, че в административно-наказателната преписка липсвали доказателства, че жалбоподателят е лице, упражняващо лесовъдска практика по смисъла на чл.257, ал.2 от ЗГ, вписано в публичния регистър за упражняване на такава, за да бъде годен субект на нарушението по този текст.

Съдът не споделя така изложения довод. Към административно-наказателната преписка е приложена извадка от интернет-страницата на ИАГ, от която се установява, че жалб.В. е вписан в регистъра и притежава удостоверение № 3189/03.05.2011 г.

Твърди се също така, че в акта и НП не било посоченото точното време на извършване на нарушението, като посоченият период бил твърде голям, което водело до неопределеност на точният момент на извършване на нарушението, което се явявало съществено процесуално нарушение.

Съдът не споделя този довод. Както в АУАН, така и в издаденото въз основа на него НП, като дата на извършване на нарушението е посочен периода от 20.03.2023 г. до 14.07.2023 г. Безспорно е, че нарушението е извършено в периода от началото на сечта – 20.03.2023 год. до деня на проверката от страна на контролните органи, а именно 14.07.2023 год. Естествено няма как да бъде фиксиран точният ден на това действие, но категорично периодът на нарушение е ясно определяем, като от датата на откриването – 14.07.2023 г. му са започнали да текат и сроковете по чл.34 от ЗАНН за изготвяне на АУАН и НП, които категорично са спазени в случая.

Твърди се на следващо място, че актосъставителят не бил извършил проверка на имота, за да установи действително съществуват ли допълнително изградени извозни пътища. Актът бил съставен само по документи и не можело да се приеме, че актосъставителят бил установил нарушението.

Съдът не споделя така изложения довод. Безспорно е, че актосъставителят – свид.Н., не е присъствал при извършване на проверката на терен. В ЗАНН обаче никъде не се съдържа изрична императивна разпоредба АУАН да се съставя само от лице, което е присъствало при извършване или установяване на нарушението. Съгласно разпоредбата на чл.40, ал.1 от ЗАНН: „Актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствували при извършване или установяване на нарушението“. Безспорно е, че при установяване на нарушението е присъствала свид.С. З., която е изготвила и констативния протокол, в който е отразила констатациите от извършената проверка, в това число и нарушението, което е било установено. Не се спори също така, че АУАН е бил съставен в присъствието на жалб.В. и свид.З., която както вече бе посочено е присъствала при установяване на нарушението.

Не могат да бъдат споделени и твърденията, че в АУАН и издаденото въз основа на

него НП не се съдържало описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, не ставало ясно кой и по какъв начин е изградил извозните пътища, както и, че АУАН не отговарял на императивните изисквания на чл.40, чл.42 и чл.43 от ЗАНН.При съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения.АУАН и наказателното постановление съдържат изискуемите в чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН реквизити.Както в акта, така и в наказателното постановление пълно и точно е описано нарушението, датата и мястото на извършване, обстоятелствата, при които е било извършено и законовите разпоредби, които са нарушени.Не са налице формални предпоставки за отмяна на НП, тъй като при реализирането на административно наказателната отговорност на жалбоподателя не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството.Безспорно е, че нарушението, което е вменено във вина на жалб.В. е за това, че в качеството му на лесовъд на частна практика, на който е издадено позволителното за сеч, не е следил за спазването на одобрения технологичен план, каквото задължение му е вменено с разпоредбата на чл.12б, ал.1, т.7 от Наредба № 1/2012 г. във вр. с чл.53, ал.2, т.5 от Наредба № 8/2011 г., като е допуснал при добива на дървесина в отдел 129, подотдел „о“, да бъдат изградени два броя извозни пътища, които не са били отразени в технологичния план.Ирелевантно в случая е кой и по какъв начин е изградил процесните извозни пътища, тъй като отговорността на жалбоподателя е ангажирана за това, че в изпълнение на възложените му задължения, не е следил да се спазва технологичния план, като по този начин е допуснал да бъдат изградени такива.В процеса на съставяне на АУАН не са били допуснати нарушения на разпоредбите на чл.40, чл.42 и чл.43 от ЗАНН.Както вече бе посочено по-горе същият е бил съставен в присъствието на нарушителя и на двама свидетели, единият от които е присъствал при установяване на нарушението, АУАН съдържа всички, изискуеми с разпоредбата на чл.42, ал.1 от ЗАНН реквизити.Същият е бил подписан от актосъставителя и свидетелите при съставянето му, бил е предявен на нарушителя за запознаване със съдържанието му и същият го е подписал без възражения.Препис от АУАН е бил връчен на нарушителя срещу разписка, което е удостоверено срещу подпис.Стриктно е била спазена и разпоредбата на чл.43, ал.5 от ЗАНН.

В жалбата на следващо място се сочи, че НП в този му вид е необосновано, тъй като съществували сериозни разминавания в данните от приложения констативен протокол, АУАН и НП.Посочени били извозни пътища без да е посочено точното им местоположение в имота, а от текста не ставало ясно защо се считало, че са няколко пътища.Не било посочено също така как са изградени тези пътища, с каква техника и какви характеристики притежавали.

Съдът не споделя така изложените доводи.Както в КП, така и в акта, а и в НП, е отразено, че в имота има изградени два броя извозни пътища, които не са отразени в технологичния план за добив на дървесина от имота.Посочена е посоката на тези два броя извозни пътища, дължината на всеки един от тях, както и широчината им, като в тяхното описание няма разминавания между отразеното в КП, АУАН и НП.Ирелевантно в случая е

обстоятелството къде точно е тяхното местоположение в имота, как са били изградени, с каква техника и какви характеристики притежават.От съществено значение в случая е обстоятелството има ли изградени извозни пътища и то в процесният имот, кога са били изградени същите – преди началото на сечта или след започването ѝ, отразени ли са били същите в технологичния план или е било допуснато изграждането на такива без те да са отразени в него.След като при изготвянето на технологичния план те не са били отразени в него като съществуващи, при маркирацията на дърветата също не е било констатирано тяхното наличие, то безспорно е, че същите са били изградени в процесният имот в периода от 20.03.23 г. - началото на провеждането на сечта в имота до 14.07.2023 г. – датата на извършване на проверката и установяването им от страна на контролните органи при извършената проверка.Безспорно е също така, че при изготвянето на технологичния план и неговото одобряване, в същия е бил отразен само един съществуващ извозен път.Безспорно е и това, че при извършената проверка е констатирано наличието освен на отразения в технологичния план извозен път и на още два броя извозни пътища, които не са били отразени в него.В същия смисъл е и Решение № 140 от 16.11.2023 г. на АдмС - Габрово по к. а. н. д. № 135/2023 г.

С жалбата, на следващо място, се оспорва изцяло изложената в констативния протокол, АУАН и НП, фактическа обстановка.Обстоятелствата и фактите от извършените проверки били неточни, противоречиви и невярни.В имота нямало изградени нови извозни пътища, а от движението на специализираната горска техника по терена, се било образувало слягане на растителността, без да имало увреждане на подраста и почвата.Не били отсичани дървета за оформяне на път и пътища не били изградени със земекопна или друга техника.

Съдът не споделя така изложените доводи.Безспорно е, че жалб.В. е лице, упражняващо лесовъдска практика по смисъла на чл.257, ал.2 от ЗГ, вписано в публичния регистър за упражняване на такава.Не се спори също така, че позволително за сеч № 0716968 от 17.03.2023 г. за имот - държавна горска територия, находящ се в отдел № 129, подраздел "о", в землището на с.Горна Росица, е издадено на името на жалбоподателя в качеството му на лицензиран лесовъд на частна практика.Безспорно е също така, че в това му качество същият е запознат с одобрения технологичен план за добив на дървесина в процесния имот, както и със задълженията, които произтичат за него като лице по чл.108, ал.2 от ЗГ.В технологичният план, при изготвянето и одобряването му, е отразен един съществуващ извозен път.От показанията на свид.С. З., извършила проверката на терен, безспорно се установява, че е било констатирано наличието на 2 броя извозни пътища, неотразени в технологичния план, а именно: единият успоредно на съществуващия, на разстояние 10м. от него, в посока север-юг, с дължина 90м. и ширина 3м.; и втори, находящ се на 20м. от първия новоизграден, с дължина 20м. и ширина 3м., също в посока север-юг, като същият в края се разклонява вилообразно на 2 с дължина 30м. и ширина 3м. и втория с дължина 70м. и ширина 3м.От показанията на този свидетел се установява също така, че по новите извозни пътища ясно си личали автомобилни гуми, както и, че по тях има пънове, които са ниско отсечени, поради което не може да се установи дали те са били маркирани при

основната маркирация.Тези констатации от извършената проверка са били документално закрепени и в Констативен протокол серия В, № 010085 и № 010086, приложени по делото.Съставените констативни протоколи са официални свидетелстващи документи, които не бяха оспорени по съответния ред в съдебно заседание и са годно доказателство относно констатираните и отразени в тях факти, вкл. и по отношение на спорните такива – наличието на извозни пътища, неотразени в технологичния план.Безспорно е също така, че преписи от тях са били връчени на жалб.В., който не ги е оспорил и не е направил възражения по тях.Същевременно и по силата на чл.53, ал.2, т.5 от Наредба № 8/05.08.2011 г. за сечите в горите, именно в технологичния план следва да бъде отразена схемата на съществуващите и проектирани извозни пътища, технологични просеки и трасета за въжени линии, като процесните такива не са били упоменати там.Безспорно също така към момента на проверката в имота се е извършвала сеч, макар и без възприет непосредствен извоз на дървесина, което ясно говори за действащо сечище, в което разпоредбите на Наредба № 1/30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии и на Наредба № 8/05.08.2011 г. за сечите в горите, издадени от Министъра на земеделието и горите, е следвало стриктно да бъдат спазвани от лицензиращия лесовъд.С чл.12б, ал.1, т.7 от Наредба № 1/30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии на лицата по чл.108, ал.2 от ЗГ, какъвто в случая е и жалбоподателят, е вменено да следят за спазване на одобрения технологичен план, вкл. да не допускат създаването на неотразени в него извозни пътища.А именно два такива, единият от които се разклонява в последствие вилообразно са установени при извършената проверка, тоест в случая е доказано по несъмнен начин виновното бездействие на жалб.В. по отношение на това му контролно задължение.Липсва правна обосновка да се приеме за основателно, че така установените пътища всъщност не могат да се квалифицират като такива поради факта, че не отговаряли на критериите в Наредба № 5 от 31.07.2014 г. за строителството в горските територии без промяна на предназначението им, издадена от Министъра на земеделието и храните и Министъра на регионалното развитие, каквито доводи се излагат в съдебно заседание.Процесните такива са създадени именно в нарушение на надлежно издадения за сечището технологичен план и именно затова няма как да се изследва въпроса отговарят ли те на съответните условия в приложимата подзаконова нормативна база.В случая и въз основа показанията на свид.С. З. се установява, че са налице самоволно формирани с горска техника участъци от земната повърхност, по които има явни следи от минаване на превозни средства за извличане на дървесина.Формално погледнато, става дума за създадени временни горски пътища по смисъла на чл.18, ал.1, т.2 от Наредба № 5 от 31.07.2014 г. за строителството в горските територии без промяна на предназначението им, предназначени за обслужване на сечището, като използваният от АНО термин "извозни" е синоним, абсолютно равнозначен на законовия термин, поради което не съществува неяснота и досежно предмета на нарушението.В същия смисъл е и Решение № 186 от 20.01.2023 г. на АдмС - Габрово по к. а. н. д. № 181/2022 г.

Не може да бъде споделен и довода, изложен в съдебно заседание, по какъв начин свид.З. е установила, че това е именно процесният имот, тъй като не била ползвала ДжиПиЕс-устройство.В показанията си последната изрично заявява, че при проверката на

място е била използвана горскостопанска карта, по която всеки един служител от ведомството ѝ се ориентира напълно, освен това границите на процесният имот са били ясно очертани, а на мястото на проверката са присъствали и служители на ДЛС „Росица“, които работят в този район и го познават много добре.

Не може също така да бъде споделен довода, че правото на защита на жалбоподателя било нарушено, тъй като разпоредбата на чл.257, ал.1, т.1 от ЗГ съдържала няколко хипотези, а не било конкретизирано кои именно е нарушил.Както в АУАН, така и в НП, нарушението е описано ясно, точно и разбираемо, по начин, позволяващ на наказаното лице да разбере какво нарушение му се вменява във вина.В НП се съдържа подробно описание на нарушението, обстоятелствата, при които същото е извършено и установено, както и нарушените разпоредби на материалния закон.АНО е описал с нужната конкретика всички релевантни факти и обстоятелства, които обуславят съставомерността на нарушението, за което е санкциониран жалбоподателят.

Както вече бе посочено по-горе, сочената като нарушена нормативна разпоредба на чл.12б, ал.1, т.7 от Наредба № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии, предвижда, че лицата по чл.108, ал.2 /лице, на което е издадено разрешително за сеч, вписано в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика/ ЗГ след получаването на разрешителното за сеч са длъжни да следят за спазването на одобрения технологичен план и противопожарните норми и мерки при добива на дървесина.Като лице, длъжно да упражни контрол за спазване на одобрения технологичен план, жалбоподателят е следвало да посещава регулярно сечището и да предприема мерки във връзка с така вмененото му задължение.Наказаното лице е дължало активно поведение, каквото в случая не е имало, поради което се е стигнало до образуването на два извозни пътя, които не са отразени в технологичния план.Именно по отношение на това лично негово контролно задължение е налице доказано виновно бездействие, доколкото установените при проверката новообразувани извозни пътища, не са отразени в технологичния план, говори за недостатъчния контрол по спазването на правилата за сеч.Само и единствено жалбоподателят в качеството си на лице по чл.108, ал.2 от ЗГ е бил длъжен да следи за спазване на правилата на одобрения технологичен план за имота.Не може да се очаква, разбира се, че жалбоподателят следва да упражнява денонощна охрана на горските обекти, за които отговаря, но е следвало да посещава горските имоти и да съобщава за установени от него нарушения в съответствие със задълженията си по чл.12б, ал.1, т.7 от Наредба № 1/30.01.2012 г., което изисква включително и да съставят констативни протоколи и актове при констатиране и установяване на административни нарушения при условията на чл.274 от ЗГ, както и да сигнализира незабавно органите на МВР при установяване на данни за престъпление в горските територии, за които има издадено разрешително за сеч, съобразно т.8 и т.9 от същата правна норма.

С оглед на така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбоподателят Т. П. В., като лице, упражняващо лесовъдска практика, не е изпълнил възложено му по закон задължение да следи за спазването на одобрения технологичен план, като не допуска

изграждането на извозни пътища, неотразени в него, както от обективна, така и от субективна страна състава на вмененото му във вина административно нарушение по чл.12б, ал.1, т.7 от Наредба № 1/30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии във вр. с чл.53, ал.2, т.5 от Наредба № 8 от 05.08.2011 г. за сечите в горите, за което правилно с обжалваното наказателно постановление е санкциониран на основание чл.257, ал.1, т.1 от ЗГ с глоба в размер на 300.00лв.Размерът на наложеното наказание е минималният, предвиден в закона.

Вмененото на жалб.В. нарушение не може да бъде квалифицирано като маловажен случай, за който да намери приложение чл.28 от ЗАНН.Процесното нарушение е типично за вида си и не се характеризира с по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от същия вид.Мотиви за неприлагане на чл.28 от ЗАНН са изложени в процесното НП. Съдът ги споделя изцяло, поради което не е необходимо да ги преповтаря или допълва.Касае се за нарушение на горското законодателство, охраняващо стопанисването и опазването на горите, които са национално богатство и поради това разрешението на тази дейност е поверено на определена категория лица – лицензирани лесовъди, спрямо които са предвидени завишени санкции, и извършените от тях нарушения, поради спецификата, си обосновават по-висока степен на обществена опасност.

По тези съображения съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Предвид изхода на делото жалбоподателят дължи на наказващия орган разноски за юрисконсулско възнаграждение в размер на 120,00 лева.

Водим от гореизложеното и на осн. чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 2310500259 от 18.01.2024 г. на Директора на Регионална дирекция по горите – Велико Търново, с което на Т. П. В. от гр.Севлиево, ***, лицензиран лесовъд на частна практика, ЕГН *****, за извършено нарушение по чл.12б, ал.1, т.7 от Наредба № 1/30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии във вр. с чл.53, ал.2, т.5 от Наредба № 8 от 05.08.2011 г. за сечите в горите и на основание чл.257, ал.1, т.1 от ЗГ е наложено административно наказание глоба в размер на 300.00 (Триста) лева, **като ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ОСЪЖДА Т. П. В. от гр.Севлиево, ***, ЕГН *****, да заплати на Регионална дирекция по горите – Велико Търново, сумата от 120.00 / Сто и двадесет / лева, съставляваща направени по настоящото дело разноски за юрисконсулско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр.Габрово в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Севлиево: _____